

25.65x31.9	31	עמוד 68	כותרת - ידיעות נתניה	14.12.2012	34869050-5
5635045					

ההדלקות המסתוריות

איציק עביה, איש עסקים פעלתן בן 42 מנתניה, לא האמין כשרופאיו בישרו לו שהכאבים החדים והממושכים שהוא חש בצוואר נובעים מדלקת פרקים, מחלה כרונית שבה חשיבות הגילוי המוקדם היא עצומה ■ הוא מנסה להמשיך בשגרת חייו ולהמשיך לעבוד למרות הכאבים ■ "אחרי כל מאמץ קטן, אני מתקשה לנשום", הוא מספר

| דנה גוטרזון || צילום: מור כוכבי |

בשנת 2006 חזר איציק עביה מטיסה מסין וחש כי צווארו תפוס. עביה, בן 42 ובריא, חשב כי מריחת קרמים ומשחות במשך תקופה קצרה תזרוז את זמן ההחלמה. אבל למרות שהקפיד על טיפול קפדני, הכאבים הטורדניים לא הרפו ממנו, והצוואר שלו נותר כמעט משותק לחלוטין. כעבור שלושה שבועות הלך איציק לרופאת משפחה, והיא הפנתה אותו למומחה אורתופדי. "כל הזמן הצוואר שלי היה תפוס, וסבלתי מכאבים מטורפים", נזכר איציק, נשוי ואב לשלוש בנות קטנות. "הכאבים אילצו אותי לרדת לכמעט חצי משרה. אני יבואן של צעצועים ומכשירי כתיבה מסין, והייתי רגיל לעבוד 10 שעות ביום. בגלל כאבי התופת נאלצתי לעבוד ארבע-חמש שעות בלבד. כל הזמן חיכיתי ל'קנאק' בצוואר, להשתחרר מהכאב שאחז בי". אחרי חודשיים, בהם לא חל שיפור במצבו, פנה לאורתופד מומחה. הרופא הבטיח לו כי בתוך שבוע יחלפו הכאבים. איציק, אופטימי מתמיה, חזר לבייתו וחיכה לתוצאה המיוחלת. הימים נקפו בזה אחר זה.

קה אצל ריאומטולוגית, שממשיכה ללוות אותו גם בימים אלו. האבחנה הפעם הייתה מדויקת, מדויקת בר"ב "אנקילוזיס ספונדיליטיס", ובתרגום מלטינית: דלקת מפרקים מקשחת. ניתנה לו תרופה, אותה היה אמור ליטול 90 ימים. אבל תקוותיו של עביה, שמדובר בבעיה שתעבור כאילו לא הייתה, היו לשווא. "בחדר ההמתנה ישבה לידי אישה מבוגרת, ושאלה אם אני רוצה להצטרף לעמותה של חולים בדלקות מפרקים", אומר עביה. "הסברתי לה שאני מיד תזור לעצמי, אבל היא הסתכלה עליי בפליאה. נכנסתי לרופאה והיא הסבירה לי שעל פי חוק של משרד הבריאות אני חייב לקבל עוד 90 יום של כדורים מסוג אחא. היא הוסיפה שאם זה לא יעזור, תוגש בקשה מיוחדת לקבלת זריקות. ואז היא אמרה משפט שלא אשכח: 'לא אמרתי לך שזו דלקת לכל החיים?', התחלתי לבכות באותו רגע. במשך שני תיים וחצי האמנתי שיהיה בסדר, ופתאום קיבלתי חבטה חזקה". 90 הימים בהם נטל כדורים מסוג אחר לא עזרו במאומה, ועביה קיבל אישור לזריקות שנקראות יומירה. מאז אשתו מזריקה לו אחת לשבועיים בבטנו.

27.4x35.94	32	68	עמוד	ידיעות נתינה - כותרת	14.12.2012	34869056-1
5635045						

מחלת קשישים? ממש לא

בניגוד לדעה הרווחת, דלקת מפרקים שגרנית אינה מחלה של זקנים אלא פוגעת בעיקר בבני 50-30. נשים לוקות בה פי שלושה מאשר גברים. כ-70 אלף בני אדם בישראל מתמודדים עם המחלה, שבה מערכת החיסון של הגוף תוקפת את המפרקים ורקמות נוספות וגורמת לדלקת כרונית. בין הסימפטומים חולשה, כאבים קשים במפרקים הננועים, נפיחות, רגישות וקשיון של המפרקים, כשהתסמינים משתנים מחולה לחולה. אחת הבעיות היא חוסר המודעות של החולים עצמם, ולעתים אף של רופאי המשפחה. הנתונים מגלים שעובר זמן רב עד שהחולה מגיע לראומטולוג, וחשוב לדעת שככל שהאבחון מתאחר מצבו של החולה עלול להידרדר, עד כדי נכות של ממש. בעשור האחרון חלה פריצת דרך במיתוח של תרופות ביולוגיות, ובחן 'דמיקד', יומירה וראנברל, ולאחרונה אושרו גם תרופות המשפיעות על מנגנונים פעולה ייחודיים, כגון 'אורנציה'.

עמותת מפרקים צעירים נוסדה כדי להושיט עזרה לחולים בארץ, להעניק להם תמיכה במישור האישי, המשפחתי והקבוצתי ולדאוג לשיפור איכות חייהם. מטרת העמותה היא להרחיב את הידע על אודות המחלה וכן לפעול מול המחוקק להכללת מנוון של טיפולים ותרופות בסל הבריאות. פרטים באתר האינטרנט mifrakim.org.il ובקבוצת הפייסבוק.

תעלם מכך שתפקודו נפגע אפילו בעת כיום, ביצוע פעולות פשוטות ויומיומיות. "אני קם בבוקר עם תחושת נוקשות וכאבים, ובכל זאת מתארגן לעבור דה", מספר עבית. "אני נתקל בבעיות רבות שנוצרות בגלל המוגבלות של הצוואר: אני לא יכול לש" רוח את נעליי, ומתקשה להביט בסחורה שנמצאת במרפס גבוהים. בעבר עבדתי עבודה פיזית במחסן בעסק. היום אני לא מסוגל להרים קרטון קטן, ויושב במשרד מול המחשב. חוץ מזה, הרבר שהכי קשה לי הוא להתגלח, מפני שאין לי שום אפשרות למתוח את העור בצוואר".

האם הבנות שלך מודעות למחלה?
 "לא עירבנו אותן. מדי פעם אני אומר להן שה" צוואר של אבא תפוס, אבל הן מודעות לכך שכולם מזוים את הראש חוץ מאבא שלהן".
מה היית מאחל לעצמך?
 "לכל אחד יש משהו שתמיד חסר לו בחיים. אצלי החוליה החסרה היא בריאות. עדיין לא הגעתי למצב שאני מהווה נטל. ברוך השם, התברכתי בכל הרברים שאדם יכול לקבל: אישה, ילדות מקסימות, ולסיכום משפחה נהדרת. אפילו לא פניתי עד היום לביטוח לאומי לקבל עזרה, אני מגסה להתמודד עם המחלה לבד בכל הכוח".

"אפשר לומר שמתקופת הוריקות, החיים שלי קצת השתנו", הוא אומר בוהירות. "ההתקדמות של המ" חלה נעצרה. הבנות שלי נולדו, הצלחתי להרים אותן, וגם הצלחתי לסייע לאשתי יותר מבעבר". מלבד חוסר היכולת להניע את הצוואר, פגעה המחלה בריאותיו של איציק. "מעולם לא עישנת, אבל בעקבות המחלה, כמות האוויר בריאות שלי היא קטנה מאוד אחרי כל מאמץ קטן, כמו עלייה במדרגות לקומה שנייה, אני מתנשף כאילו רצתי קילומטר. עמוד השדרה שלי התקבע, ולכן אני לא מצליח לפתוח את הריאות כמו שצריך".

בכל הכוח

איציק עבית הוא אחד מ-70,000 ישראלים המתמודדים עם מחלת דלקת מפרקים שגרנית. בניגוד לדעה הרווחת, דלקת מפרקים שגרנית אינה מחלה שתוקפת זקנים, אלא פוגעת בעיקר באנשים צעירים, בטווח הגילים 50-30. שכיחות המחלה בקרב נשים גבוהה פי שלושה לעומת גב" רים (ראו מסגרת). עבית ממשיך בשגרת יומו, וממשיך לסייע לאש" תו במלאכות הבית השונות. אבל הוא לא יכול לה"

איציק עבית. כאבי התופת לא פסקו